

กิตติกรรมประกาศ

การที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ลุล่วงลงได้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สมสุข หินวิมาน อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำชี้แนะอันหลักแหลม อีกทั้งคอยถามไถ่และเข้าอกเข้าใจยามที่ผู้เขียนหายหน้าไปนานเพราะติดภารกิจทำมาหากิน ทั้งนี้ ยังขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ กิติมา สุรสนธิ ที่รับเป็นประธานกรรมการฯ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัสวดี นิติเกษตรสุนทร และ อาจารย์ ดร. จิตรระพี ทรัพย์แสนดี ที่รับเป็นกรรมการฯ ซึ่งทั้งสามท่านให้คำแนะนำอันมีประโยชน์หลายประการ

การค้นหาข้อมูลในการทำวิจัยเป็นเรื่องลำบาก แต่การได้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดโดยเฉพาะห้องสมุดคณะวารสารฯ ซึ่งใจดีมีเมตตาคอยช่วยเหลือ ทำให้หลายเรื่องง่ายขึ้น และเมื่อเวลาใกล้พาผู้เขียนไปสู่เส้นตายส่งตัวเล่ม พี่ๆห้องโครงการปริญญาโทฯหลายท่านคอยอำนวยความสะดวกให้อย่างดี...ทั้งหมดนี้ขอได้รับรอยยิ้มเป็นสินน้ำใจ

แม้ไม่เกี่ยวข้องกับชิ้นงานนัก, ผู้เขียนมีความยินดีที่ครอบครัวคอยถามถึงตัวงาน อันเป็นการเร่งรัดให้ปิดงานอันยืดเยื้อขึ้นนี้ได้สำเร็จ สำหรับเพื่อนๆ MA24 หลายคนร่วมเผชิญชะตากรรมอันโหดเหี้ยมในการเรียนให้จบด้วยกัน ผู้เขียนประทับใจที่ร่วมกันแสดงปฏิกิริยาต่องานชิ้นนี้ในหลายแนวทาง เพราะอย่างน้อยที่สุดก็แสดงว่าใส่ใจในฐานะ “เพื่อน” คนหนึ่ง และทำยที่สุดซึ่งขอกล่าวคำนิยมถึงก็คือ “ประชากร” และ “กลุ่มผู้ให้ข้อมูล” ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้... พวกท่านแน่นมาก

ปณิธานในการทำงานวิจัยชิ้นนี้ คือ การดันดันผจญภัย ผู้เขียนอยากจะบุกไปยังแห่งหนตำบลซึ่งยังไม่มีใครย่างกรายถึงมาก่อน ไม่ว่าจะมันจะขรุขระ ทุลักทุเล หรืออาจจะลงเอยด้วยการไม่ได้ค้นพบอะไรเลยก็ตาม แต่อย่างน้อย ชีวิตนี้ก็ยังคงเคยลองเดินทางไกลอย่างบ้าบิ่นมาแล้ว ทั้งนี้ แม้วิชาการค่อนข้างเข้มงวดด้วยระเบียบแบบแผน แต่อย่างน้อยที่สุด ผู้เขียนดีใจที่ได้ทำงานวิชาการโดยไม่สูญเสียตัวตนไป นั่นคือการสะท้อนอีกด้านของโลกใบนี้ออกมา แม้ว่าการเลือกเรื่องมาทำการศึกษาจะอยู่ในพื้นที่วิกฤตทางความรู้สึกของใครหลายคนก็ตาม

สำหรับสาธารณชน ผู้เขียนหวังเพียงว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นงานศึกษาประเภทบุกเบิกที่ทำให้ผู้อ่านได้ขบคิด นำไปต่อยอด หรือเกิดประโยชน์ (และถ้าเป็นไปได้-ได้รับความบันเทิง) และสำหรับตัวผู้เขียน คงไม่ได้หวังอะไรมากไปกว่าการหยิบจับกลับมาอ่านซ้ำในหลายปีให้หลัง โดยไม่รู้สึกรับอายตนเอง และถ้าเป็นไปได้ยิ่งที่สุด ก็หวังให้มันไม่พังทลายลงเร็วเกินไปนัก เมื่อถูกทดสอบด้วยกาลเวลา

ความบกพร่องทั้งหลายในงานชิ้นนี้ผู้เขียนขอรับไว้แต่เพียงผู้เดียว ส่วนหากมีความดี
งามอยู่บ้าง ขออุทิศแต่ ศาสตราจารย์ โรลิ่งด์ บาร์ตส์ และ รองศาสตราจารย์ นพพร ประชากุล
สองนักวิชาการผู้ล่วงลับไปก่อนเวลาอันควร

วิโรจน์ สุทธิสีมา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2551